

ΑΠΟ Τ' „ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ” ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΠΩΣ ΕΚΡΕΜΑΣΑ ΤΟΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΗ ΑΡΜΣΤΡΟΝΓΚ

“Ο περίφημος “Αγγλος δήμιος Τζών “Ελλις κ’ οι «πελάτες» του. Τὰ ἐγκλήματα τοῦ δικηγόρου Αρμστρονγκ. Τὰ σοκολατάκια μὲ τὸ ἀρσενικό. Ή ἔρευνες τοῦ ντέτεκτιβ Κρότσετ. Ή δραματικὴ καταδίκη τοῦ Αρμστρονγκ. Δὲν ὑπῆρχε ἀγχόνη γιὰ νὰ κρεμαστῇ. Η τελευταῖες στιγμὲς τοῦ δολοφόνου Θόμψων. Ο δηλητηριαστὴς Αρμστρονγκ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, κλπ. κλπ.

Τὸς Φεβρουάριο τοῦ 1922 δύο φίλοι, δ “Αρμστρονγκ καὶ δ Μάρτιν, ἔπαιρναν μαζὺ τὸ τσάι σὲ μιὰ μικρὴ βίλλα, κοντὰ στὸ Μπρίστολ, (κομητεία τοῦ Χέρεφορντ). Δικηγόροι κ’ οἱ δυο τους εἶχαν κοινὰ γοῦστα, πήγαιναν μαζὺ στὸ κυνῆγι, ἔπαιχαν χαρτιά κι’ ἔτρωγαν τὸ ψράδυ μαζὺ πότε στὸ σπίτι τοῦ ἐνὸς καὶ πότε στοῦ ἄλλου.

Ἐπειτα, δταν νύχτωσε, δ Μάρτιν γύρισε στὸ σπίτι του. Μὰ κατὰ τὰ μεσάνυχτα κόντεψε νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τρομεροὺς πόνους στὸ στομάχι. Ο γιατρός του, εύτυχῶς, κατώρθωσε νὰ τὸν σώσῃ κι’ δ Μάρτιν ἀρχισε πάλι, ὅπως πρῶτα, τὶς δουλειές του.

“Υστερ’ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, δ καλός του φίλος “Αρμστρονγκ τοῦ ἔστειλε ἔνα κουτὶ γεμάτο ἀπὸ ἐκλεκτὰ σοκολατάκια. Ο Μάρτιν ἔφαγε μερικά, μὰ σὲ λίγο, ἀρχισε πάλι νὰ σφαδάζῃ ἀπὸ τρομεροὺς πόνους στὸ στομάχι. Ο γιατρός του αὐτὴ τὴ φορὰ παραξενεύτηκε. Πήρε μερικὰ ἀπὸ τὰ σοκολατάκια, τ’ ἀνέλυσε, περίεργος, κι’ ἀνακάλυψε κατάπληκτος πὼς εἶχαν μέσα, τὸ καθένα, κι’ ἀπὸ μιὰ ἰσχυρὴ δόση ἀρσενικοῦ! Ο “Αρμστρονγκ λοιπὸν εἶχε ἀποπειραθῆ νὰ δηλητηριάσῃ τὸ φίλο του; Γιατὶ ἀρά γε αὐτές ή δυὸ ἀπόπειρες, ή μιὰ μὲ τὸ τσάι καὶ ή ἄλλη μὲ τὰ σοκολατάκια;

Ο γιατρός, γιὰ νᾶχη ἥσυχη τὴ συνείδησί του, εἰδοποίησε τὴ Σκότλανδ Γύαρην. Κι’ ἔκεινη, ύστερ’ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, ἔστειλε στὸ Μπρίστολ τὸν ντέτεκτιβ Κρότσετ, ἔνα ἀπὸ τὰ καλύτερα «λαγωνικά» τῆς Ἀγγλίας. Ο ντέτεκτιβ εἶχε τελείως ἐμπιστευτὴ ἀποστολή. Οὕτε λέξι στοὺς δημοσιογράφους. Ο “Αρμστρονγκ” ἦταν ἔνας πανίσχυρος καὶ βαθύπλουτος κτηματίας, ὑποδειγματικὸς οἰκογενειάρχης καὶ δικηγόρος ἀπὸ τοὺς καλυτέρους τῆς κομητείας. “Οταν ἦταν νέος, εἶχε σπουδάσει στὴν Ὀξφόρδη κ. ἦταν διάσημος τότε φίλαθλος. Τέλος, εἶχε πολεμήσει ἡρωϊκὰ στὸν πόλεμο, ὡς ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ.

—Προσοχὴ, Κρότσετ! Εἴπαν στὸν ντέτεκτιβ οἱ προϊστάμενοί του, νὰ μὴ δείξῃς ὑπερβολικὸ ζῆλο καὶ νὰ μὴ κάνῃς καμμιὰ γκάφα. Ο “Αρμστρονγκ, μέχρι τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, εἶνε ἔνας τζέντλεμαν!...

Ο Κρότσετ ἔφασε ὡς παραγγελιοδόχος στὸ Μπρίστολ, μὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἔρευνές του, εἶδε πὼς ἔπρεπε ν’ ἀφήσῃ τοὺς δισταγμοὺς καὶ νὰ προβῆ στὴ σύλληψι τοῦ Αρμστρονγκ. Αὐτὸς δ παράξενος τζέντλεμαν εἶχε προμηθευθῆ ἀπὸ ἔνα φαρμακεῖο τοῦ Χάσι μιὰ μεγάλη ποσότητα ἀρσενικοῦ. Συνεπῶς, αὐτὸς εἶχε ἀποπειραθῆ νὰ δηλητηριάσῃ τὸν Μάρτιν.

Ο Κρότσετ ὅμως, πρὶν τὸν συλλάθη, συλλογίσθηκε πὼς ἔπρεπε νὰ ἔξετάσῃ καὶ μιὰ ἄλλη κάπως περίεργη ὑπόθεσι. Η κυρία Αρμστρονγκ εἶχε πεθάνει ἐσχάτως ἀπὸ μιὰ μυστηριώδη ἀρρώστεια. Ο ντέτεκτιβ τότε ζήτησε νὰ ξεθάψουν τὸ πτώμα γιὰ μιὰ αὐτοψία κ. ή ἀνάλυσις τῶν σπλάγχνων τῆς νεκρᾶς ἔφερε στὸ φῶς μιὰ καινούργια ὑπόθεσι: ή κυρία Αρμστρονγκ εἶχε δηλητηριασθῆ μὲ ἀρσενικό!..

Ἐπὶ τέλους! τὰ στοιχεῖα ἦταν ἀρκετὰ γιὰ τὴ σύλληψι τοῦ Αρμστρονγκ. Ετοι δ αινιγματικὸς τζέντλεμαν συνελήφθη καὶ κλείσθηκε στὴ φυλακὴ μὲ τὴν κατηγορία ὅτι δηλητηρίασε τὴ γυναῖκα του κι’ ὅτι ἀποπειράθη νὰ δηλητηριάσῃ καὶ τὸν φίλο του Μάρτιν.

Μὰ γιατὶ ήθελε τὸν θάνατο τοῦ φίλου του; Απὸ ἐπαγγελματικὸ φθόνο; Κάθε ἄλ-

λο! Ο “Αρμστρονγκ ὡς δικηγόρος ἦταν πολὺ καλύτερος ἀπὸ τὸ φίλο του Μάρτιν. Γιατὶ λοιπόν; Κι’ ἔπειτα, γιατὶ δηλητηρίασε τὴ γυναῖκα του, ποὺ ἔλεγε πὼς τὴν ἀγαποῦσε; Γιὰ νὰ παντρευτῆ καμμιὰ ἄλλη; Μὰ ποιὰ; Κανεὶς ποτὲ δὲν τὸν εἶδε μὲ μιὰ ἄλλη γυναῖκα.

Αὐτὴ δὲν τὸ συναρπαστικὸ ἐνδιαφέρον της, ἀναστάτωσε διάρκεια τὴν Ἀγγλία. Ο “Αρμστρονγκ, καθ’ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς δίκης ἔλεγε μὲ ἀπάθεια ὅτι ἦταν ἀθώος.

Μὰ κανεὶς δὲν τὸν πίστεψε. Καταδικάσθηκε λοιπὸν στὸν δι’ ἀγχόνης θάνατο. Πολλοὶ τότε ὑποστήριξαν ὅτι δ “Αρμστρονγκ εἶχε διπλῆ προσωπικότητα, ὅτι ἦταν ἔνας ἀρρωστος. Μπορεῖ δὲ νὰ ἦταν ἀλήθεια, μὰ ὑπωδήποτε αὐτὸς δηλητηριαστὴς ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῇ παραδειγματικά, γιατὶ ἔκεινο τὸν καιρὸ εἶχαν παρουσιασθῆ ἔνα σωρὸ παρόμοιες ὑποθέσεις.

Σ’ ἐμένα, ώστόσο, δμολογῶ ὅτι δ “Αρμστρονγκ ἔκανεκαλὴ ἐντύπωσι. Εἶχα ἀντικρύσει μέχρι τότε πολλοὺς δηλητηριαστὰς κανεὶς ὅμως ἀπ’ αὐτοὺς δὲν εἶχε τὴν εὐγένεια, τὴν ἀπάθεια, τὸ ἀριστοκρατικὸ υφός του ταγματάρχου Αρμστρονγκ.

Ο σέρ “Ερνεστ Πάλλοκ, δ γενικός εἰσαγγελεὺς, ἐπὶ δ ὁχτὸν διάρκειρες ὁρες προσπαθοῦσε νὰ τὸν τυλίξῃ μὲ τὶς διάφορες ἐρωτήσεις του. Ο “Αρμστρονγκ ὅμως οὔτε μιὰ στιγμὴ δὲν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του, τὴν ἀπάθεια του. Απαντοῦσε ἀμέσως, χωρὶς νεύρικες κινήσεις, χωρὶς διακοπές, σὰν ἀνθρωπὸς ποὺ ἔχει ἥσυχη τὴ συνείδησί του.

Οι ἔνορκοι ώστόσο τὸν κατεδίκασαν σὲ θάνατο. Οι φίλοι του Αρμστρονγκ, ἔξαπολύθηκαν τότε γιὰ νὰ πετύχουν τὴ χάρι του. Σ’ αὐτὸς ὅμως τὸ μεταξὺ, ἐμένα μὲ διέταξαν νὰ ἔτοιμασσω τὴν ἀγχόνη. Μὰ γεννήθηκε τότε ἔνα σοβαρὸ ζήτημα:

Σὲ ποιὰ φυλακὴ θὰ κρεμοῦσα τὸν δηλητηριαστὴ. Ο “Αρμστρονγκ ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ στὴ φυλακὴ τοῦ Χέρεφορντ. Μὰ ἦταν κλειστὴ ἔκεινο τὸν καιρό! Ο δηλητηριαστὴς λοιπὸν εἶχε κλεισθῆ στὴ φυλακὴ τοῦ Γκλότσεστερ. Εκεῖ πέρι ύπηρχε μιὰ ἀγχόνη, μὰ δὲν μποροῦσα νὰ κρεμάσω σ’ αὐτὴν τὸν Αρμστρονγκ, γιατὶ αὐτὸς ἀνῆκε σ’ ἄλλη κομητεία. Τὸ Χέρεφορντ ώστόσο δὲν εἶχε ἀγχόνη. Τί θὰ γινόταν λοιπόν; Ποῦ θὰ κρεμοῦσα τὸν Αρμστρονγκ; Η γραφειοκρατία βρήκε τότε μιὰ λύσι. Η ἔκτελεσις τοῦ δηλητηριαστοῦ θὰ γινόταν στὸ Γκλότσεστερ, μὲ ύπαλληλούς του Χέρεφορντ, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς τὸ «σερίφη» (ἀστυνόμο) αὐτῆς τῆς τελευταίας κομητείας.

Κι’ ἔτσι, στὶς 17 Μαΐου τοῦ 1922, ἔλαβα τὴν εἰδοποίησί της ἔπρεπε νὰ ἔχω ἔτοιμη τὴν ἀγχόνη μου στὶς 31 τοῦ μηνός. Μά, η ἡμερομηνία αὐτὴ μ’ ἔφερε σὲ δύσκολη θέσι. Στὶς 30 τοῦ Ιδίου μηνὸς ἔπρεπε νὰ κρεμάσω κάποιον Χίραμ Θόμψων, στὸ Μάντσεστερ. Ο κανονισμὸς δὲ δρίζει ὅτι δ δήμιος πρέπει νὰ φθάσῃ στὴ φυλακὴ στὶς τέσσερις ή ὥρα τὸ ἀπόγευμα τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ἔκτελέσεως. “Αν ἔκτελοῦσα λοιπὸν τὸν Θόμψων, δὲν θὰ πρόφτανα νὰ φθάσω τὴν ώρα ποὺ ἤθελε δ κανονισμὸς στὴ φυλακὴ τοῦ Γκλότσεστερ. Τέλος, αὐτὴ η ὑπόθεσις διωθώθηκε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο. Θὰ κρεμοῦσα ἐνωρίτερα τὸν Θόμψων, καὶ θὰ ἔφθανα ἀργότερα γιὰ τὴν ἔκτελεσι τοῦ Αρμστρονγκ. Ο Θόμψων ἀλλωστε ἦταν ἔνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους πελάτες μου. Εἶχε καταδικασθῆ σὲ θάνατο, γιατὶ εἶχε σφάξει τὴ γυναῖκα του. Περνοῦ (Η συνέχεια εἰς τὴν 46 σελ.)

· Ο δηλητηριαστὴς Αρμστρονγκ

